

своите близки. Той ги поканва на гости, разговаря се сътвъхъ и, щомъ дойде часът му, заминава тихо и спокойно. Който живее по този начинъ, той не познава смърть, не познава и старостъ. Съзнателниятъ и разуменъ човекъ не гръщи, затова и не оstarява.

Съвременниятъ човекъ е дошълъ на земята да реши една важна задача. Каква е тази задача? Да научи закона за подмладяването. Да се подмлади човекъ, това значи, да измени своето естество. Да измени човекъ естеството си, това значи, да мине отъ свѣтовното къмъ вѣчното, къмъ Божественото. Може ли да се подмлади, т. е. да измени естеството си, човекъ разбира вече смисъла на стиха, който Христосъ е казалъ: „Азъ не ви давамъ, както свѣтъ дава“. Всѣки тръбва да се запита: Какъ давамъ азъ — като свѣта, или като Бога? Ще каже нѣкой, че не е важно, какъ дава, но да даде нѣщо, да влѣзе нѣщо въ кошарата. Въ такива случаи българинъ си служи съ поговорката: „По-добре да имашъ единъ заякъ въ кошарата, отколкото два въ гората“. Така е за човека, но за заяка не е така. За заяка е по-добре да бѫде въ гората, отколкото въ кошарата на човека. За свинята е по-добре да бѫде въ гората, отколкото въ кочината. За кокошката е по-добре да бѫде въ гората, отколкото въ курника. И за птичката е по-добре да бѫде въ гората, отколкото въ кафеза. Въпрѣки вѣрата си въ Бога и въ Христа, и човекъ изпитва страхъ и трепетъ въ живота. Защо? Страхува се, не знае, какво ще стане съ него. И човекъ се намира въ кошарата на своя господарь — въ свѣта. Отъ време на време този господарь минава край човека, помилва го, но единъ денъ ще дойде при него съ ножъ въ ръка и ще му каже: Азъ те отгледахъ и хранихъ, азъ имамъ право на твоя животъ. Като не може да разреши въпроса, човекъ стои и мълчи. Той е избралъ вече кривия пътъ на живота и иска да се примери по нѣкакъвъ начинъ. Съ кривото човекъ не може и не тръбва да се примирява. Преди да е избралъ своята професия, преди да е начърталъ пътя си, човекъ тръбва да е избралъ сѫщината на живота, да е намѣрилъ правия пътъ, да е намѣрилъ и позналъ своята майка и своя баща. Азъ не говоря за онѣзи майки и бащи, които умиратъ. Чо-